

Епископи Јоаникије и Јован у Дајбабама служили помен оцу Луки (Анићу)

На празник Свете Ксеније Петроградске и Преподобне Ксеније Римљанке, 6. фебруара, Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникије и Преосвећени Епископ пакрачко-славонски г. Јован служили су са свештенством Свету архијерејску литургију са поменом архимандриту Луки (Анићу) у манастиру Успенија Пресвете Богородице на Дајбабској гори у Подгорици.

На почетку Литургије владика Јоаникије је рукопроизвео у чин чтеца Велимира Бугарина.

Након што је одслужен помен на гробу блаженог спомена архимандрита Луке (Анића) некадашњег игумана ове светиње, као и Цетињског и манастира Светог Саве на Савиној главици у Доњем Грбљу, сабранима су се обратило епископи Јоаникије и Јован.

У архипастирском слову владика Јоаникије је казао да се већ осам година од

упокојења почившег о. Луке сабирамо око његовога гроба и сјећамо његовога блаженога лика и дивних дијела. Сјећамо се, како је казао, колико је он себи уградио у Цркву Божију, колико је лијеп спомен својим дјелима и молитвама, својом благошћу и људскошћу оставио у Црној Гори, али и у цијелој Српској православној цркви.

“То нам је велика радост. Ми смо, његова сабраћа, овдје окупљени. Овдје је наш владика славонски Јован који је са блаженопочившим Луком заједно примио монашки постриг у Цетињском манастиру. Био је то један од великих знакова духовне обнове цијеле Црне Горе”, казао је Преосвећени владика Јоаникије и заблагодарио брату у Христу владици славонскоме Јовану који је са великом љубављу дошао из мученичке Славоније, Пакраца и Јасеновца да би се данас заједнички причестили Светим тајнама Христовим и Богу помолили и над гробом нашега оца Луке.

Говорећи о оцу Луки, Преосвећени Епископ Јован се присјетио и блаженопочившег Митрополита Амфилохија који је био заједнички духовни отац и владици Јоаникију, и њему, и оцу Луки, који га је волио са горућом љубављу и горућим срцем.

“Митрополит је причао о томе како га је отац Лука назвао ноћ прије него што ће се упокојити, по повратку са Малте када је поболио, и исповиједао се тако на даљину пошто смо ми били тада у Пећкој патријаршији. Тамо, у нашој Мајци цркви, нам је и стигла вијест о блаженом уснућу оца Луке. А он, као што смо слушали данас у оној Посланици апостола Павла у којој се говори о узрастању у Христу, као да је посвједочио баш ту ријеч, која данас није ни била изворно изговорена за њега него за Свете Ксеније које данас славимо.”

Крстивши се у својим зрелим годинама, као и цијела једна генерација која је била мртва па оживјела, о. Лука је, посвједочио је владика, баш тако доживио свој живот: “да је био једно биће до свог крштења, а друго послје њега”.

“Крстио се на Светог Симеона Новог Богослова кога је нарочито волио и молио се Богу за дар усхићења Господом својим, који је Свети Симеон имао”, бесједио је владика, подсјетивши да је овај светитељ један од три човјека у историји људског рода која су названа богослов.

Даље је објаснио да је то усхићење наш отац Лука носио и узрастао у њему, како каже апостол Павле, све до свога последњег дана: “То усхићење је било специфично за оца Луку. Та радост, озареност коју је он не само носио него и преносио.”

Подсјетио је Преосвећени Епископ пакрачко-славонски и на јерусалимско усмено предање које каже да је међу много пророка било 48 великих те да је сваки од њих добио по капљу Духа Светога, а једино је Адам, први човјек, добио све. Он је тим својим знањем, том својом благодаћу именовао све животиње, како знамо из Светога писма, јер је проницао дубоко у њихово биће и давао им имена која су била права. То Адам, како каже предање, не би могао без дара Духа Светога и без дара пророчкога. Чувао је Адам имена свих тих створења јер је био господар свијета, добри домаћин који се старао о свијету.

“И тако је наш отац Лука знао наша имена, знао је наше душе, знао је оно што нам треба и што нам не треба. Знао нас је и носио у своме срцу у све дане живота свога, као што нас сада носи и у Царству небескоме.”

Владика Јован се сагласио са ријечима владике Јоаникија да је о. Лука оставио велики траг у Српској цркви и овдје у Црној Гори, додавши да је он оставио велики траг и у Америци.

“Отац Лука је од свога раног хришћанског доба посебно љубио оца Серафима (Роуза), великог свједока вјере православне у Америци, и све његове наследнике у манастиру Платини у Калифорнији, у Аризони. Љубио их је, волио, можемо да посвједочимо, и више него себе самога”, рекао је Преосвећени, подсјетивши да је та братија својевремено имала велико искушење, да су се били одвојили од пуноће Цркве, да су се мучили и патили јер су они, као и о. Лука, били људи са истим заносом и љубављу .

“Када је Митрополит 1994. године ишао у Америку, отац Лука, а ми други мало уз њега, провео је сате причајући Митрополиту о оцу Серафиму (Роузу) и његовим сљедбеницима – братији, о монахољубивим Американцима који су препознали православље за спасење душе”, присјетио се владика Јован и објаснио да су они препознали монаштво као врхунац људског живота, да су у тешким условима обитавали у манастиру Платини и око њих још десетине и стотине људи, лаика, свештеника, који су њиховим примјером кренули за Христом.

Те 1994. године Митрополит, понесен тим казивањем о. Луке, убиједио је

тадашњег Епископа западно-америчкога Јована и они су отишли код братије, препознали се међусобно, и до дан данас је та братија дио Српске наше цркве у далекој Калифорнији и по цијелом америчком континенту.

“Они који су светило америчком континенту, они су се просвијетлили не само љубављу оца Серафима (Роуза), не само љубављу Светог Јована Шангајскога, кога је наш отац Лука тако љубио, него и љубављу нашега оца Луке који је достигао у све крајева васељене. И ето по цијелој тој весељени прославља се и спомен нашег оца Луке, човјека Божијег, човјека Царства небескога, Царства Оца и Сина и Светог Духа”, казао је на крају свог обраћања Преосвећени Епископ пакрачко-славонски г. Јован.

Архимандрит Лука (Анић), игуман манастира Дајбабе, један од најугледнијих клирика Митрополије црногорско-приморске, упокојио се у Господу у 54. години земног живота на празник Ксенофонта и Марије, 8. фебруара 2013. године.

Отац Лука је рођен 17. 09. 1959. у Дубровнику. Седму београдску гимназију завршио је 1977. Студије историје умјетности на Филозофском факултету у Београду завршио је 1983. Већ наредне, 1984. изабран је за асистента на истом факултету. Магистрирао је 1991. године на тему „Живот и дело вајара Ђорђа Јовановића“.

У јулу 1991. дошао је у Цетињски манастир и постао искушеник. Митрополит Амфилохије је у Цетињском манастиру искушеника Уроша Анића замонашио на Ивањдан, 7. 07. 1993. године и дао му монашко име Лука.

Јерођаконски чин примио је на Крстовдан, 27. септембра 1995. у Цетињском манастиру, а чин јеромонаха 22. октобра исте године у Цркви Светог Луке у Котору. За намјесника Цетињског манастира постављен је на Лучиндан, 31. октобра 1995, а у чин игумана произвео га је Митрополит Амфилохије на Петровдан, 12. јула 2000. године. Звање архимандрита додијељено му је на Лучиндан, 31. октобра 2008. године. Игуман Манастира Светог Саве на Савиној главици у Доњем грбљу постао је 13. јануара 2010. Нешто више од годину дана након тога, 1. априла 2011. постављен је за настојатеља манастира Дајбабе.

У рано јутро 8. фебруара 2013. године отац Лука се упокојио у својој скромној монашкој келији у Дајбабама. Два дана касније његови земни остаци сахрањени су на манастирском грбљу у Дајбабама након Свете заупокојене

литургије са опелом које су служили Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије и господа епископи: будимљанско-никшићки Јоаникије, захумско-херцеговачки Григорије, рашко-призренски Теодосије и липљански Јован, уз саслужење многобројног свештенства, свештенмонаштва и вјерног народа из Црне Горе, Србије и Републике Српске.

Весна Девих

— Фото: Рајо Војиновић / mitropolija.com